

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613010293
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2613010293.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti obvinenému T. A., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm.c/, písm.d/, odsek 2 písm.c/, písm.e/ Trestného zákona, o sťažnosti krajského prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu v Senici zo dňa 30.12.2013 sp. zn. 1T/112/2013, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.01.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť krajského prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 244 odsek 1 písm.h/, obžalobu proti obvinenému T. A., nar. XX.XX.XXXX pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm.c/, písm.d/, odsek 2 písm.c/, písm.e/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe krajského prokurátora v Trnave č. Kv 72/13 odmietol a vrátil vec prokurátorovi.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd pri predbežnom prejednaní obžaloby zistil nedostatky spočívajúce v získavaní dôkazov predovšetkým v tom, že nebolo doručené uznesenie o pribratí znalca, proti ktorému uzneseniu je prípustná sťažnosť, čím bola obvinenému a jeho obhajcovi odňatá možnosť podať opravný prostriedok a tým došlo nepochybne k porušeniu práva na obhajobu. Porušenie práva na obhajobu zároveň je podstatnou vadou konania pričom k tejto vade konania došlo v štádiu pred podaním obžaloby. Malo to za následok, že dôkaz, ktorý bol získaný- znalecký posudok, ktorý bol týmto neprocesným postupom vyšetrovateľa získaný a ktorý bol vyšetrovateľovi doručený dňa 19.07.2013 je procesne nepoužiteľný dôkaz. Nakoľko sa jedná o jeden z hlavných dôkazov v trestnej veci na ktorý dôkaz nadväzujú ďalšie dôkazy ktoré sa následne stávajú neprocesnými ide o podstatnú vadu konania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť krajský prokurátor a to písomným oznámením zo dňa 09.01.2014, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 13.01.2014, ktorý však túto do dňa neverejného zasadnutia bližšie písomne nezdôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť krajského prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 244 odsek 1 písm.h/ Trestného poriadku pri predbežnom prejednaní obžaloby súd obžalobu odmietne a vrátiť vec prokurátorovi ak zistí závažné procesné chyby, najmä však ak boli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstará súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektoré z ich strán.

Podľa § 142 odsek 3 Trestného poriadku o pribratí znalca sa rozhodne uznesením. Proti uzneseniu možno podať sťažnosť pre vecné dôvody, alebo pre osobu znalca.

Podľa § 2 odsek 7 Trestného poriadku každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 odsek 9 Trestného poriadku každý, proti komu sa vedie trestné konanie má právo na obhajobu.

Podľa § 119 odsek 2 Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci, a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona, alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka, výpovede, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus ...

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave podal dňa 04.10.2013 na Okresný súd v Senici obžalobu na obvineného T. A. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm.c/, písm.d/, odsek 2 písm.c/, písm.e/ Trestného zákona na základe čoho okresný súd nariadil neverejné zasadnutie o predbežnom prejednaní obžaloby, kde preskúmal zákonnosť konania ktoré obžalobe predchádzalo pričom zistil, že v konaní ktoré predchádzalo podaním obžaloby vykazuje podstatnú vadu konania a to ohľadom okolností získania jedného z hlavných dôkazov a to znaleckého posudku o pribratí Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ Bratislava do konania. Podľa názoru okresného súdu tento dôkaz bol získaný spôsobom, ktorý nie je v súlade so zákonom.

Z obsahu spisu ďalej krajský súd zistil, že uznesenie vyšetrovateľa OR PZ, Odboru Kriminálnej polície v Senici sp.zn. ČVS: ORP-163/OVK-SE-2013 zo dňa 03.05.2013 bolo doručené KEÚ PZ Bratislava dňa 03.05.2013, avšak nebolo už doručené obvinenému T. A. a ani jeho vtedajšiemu obhajcovi JUDr. Radoslavovi Fasurovi.

Predmetnú skutočnosť preveroval okresný súd tak i dotazom na vyšetrovateľa Odboru justičnej a kriminálnej polície v Senici pričom z vyjadrenia nadporučíka Mgr. P. C., ktorý predmetné uznesenie vydal bolo potvrdené, že uznesenie o pribratí KEÚ PZ Bratislava sp.zn. ČVS: ORP-163/OVK-SE-2013 vydané dňa 03.05.2013 nebolo doručené obvinenému ani jeho obhajcovi. Tiež je zrejmé z obsahu spisu, že predmetné uznesenie obvinenému ani jeho obhajcovi nebolo doručené ani dodatočne do ukončenia vyšetrovania a oboznámenia sa so spisovým materiálom.

Zarážajúca v tomto smere je i skutočnosť, že uznesenie nebolo doručené obvinenému ani jeho obhajcovi a to i napriek tomu, že uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia predmetnej trestnej veci bolo vydané dňa 03.05.2013 t.j. v ten istý deň, keď bol do konania uznesením pribratý Kriminalisticko-expertízny ústav PZ Bratislava na podanie znaleckého posudku. Nič teda v tomto smere nebránilo vyšetrovateľovi, aby toto uznesenie bolo obvinenému a jeho obhajcovi spolu s uznesením o vznesení obvinenia a začatí trestného stíhania doručené. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že nezávislosť rozhodovania okresného súdu sa má uskutočňovať v ústavnom aj zákonnom procesnoprávnom aj hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavuje predovšetkým princíp riadneho a spravodlivého procesu, ako to vyplýva z článku 46 a nasl. Ústavy SR a článku 6 Dohovoru.

Jedným z týchto princípov predstavuje súčasť práv na riadny proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodniť. Týka sa to nielen konečného rozhodnutia, či už o vine a treste a pod., ale týka sa to aj každej čiastkovej otázky namietanej zo strany obžalovaného. Všeobecný súd má pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo namieta obžalovaný prípadne jeho obhajca. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku musí kopírovať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

Vychádzajúc z vyššie uvedených princípov je nepochybné, že okresný súd pri argumentácii výroku napadnutého rozhodnutia vychádzal dôsledne zo skutkového stavu, ktorý v konečnom dôsledku i v dôvodoch napadnutého uznesenia náležitým spôsobom podrobne analyzuje a rozoberá, pričom poukazuje na všetky okolnosti o ktoré výrok svojho rozhodnutia oprel.

V dôvodoch napadnutého uznesenia predovšetkým náležitým spôsobom vysvetlil, že na základe ktorých skutočností považoval znalecký posudok za nezákonný a v konečnom dôsledku za nulitný. Jasne skonštatoval, že takto získaný dôkaz je nepochybne v rozpore so zákonom v dôsledku čoho došlo k porušeniu práv obvineného na obhajobu v zmysle § 2 odsek 7 odsek 9 Trestného poriadku tak, ako sú vyššie citované, nakoľko obvinenému ani jeho obhajcovi nebolo doručené uznesenie o pribratí znalca, ktorý vypracoval znalecký posudok, ktorý možno hodnotiť ako jeden z najpodstatnejších dôkazov proti obvinenému a k záverom ktorého sa z uvedených dôvodov obvinený resp. jeho obhajca nemohol z objektívnych dôvodov vyjadriť, hoci proti uzneseniu o pribratí znalca je podľa Trestného poriadku prípustná sťažnosť.

S takýmto konštatovaním okresného súdu je potrebné v celom rozsahu sa stotožniť. Je tiež potrebné poukázať na to, že krajský súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach síce v iných veciach (6To/79/2012, 6To/9/2011, 3To/127/2013), vyjadril jednoznačný názor s doručovaním rozhodnutí o pribratí znalca v zmysle ktorých nedoručenie rozhodnutia o pribratí znalca resp. znaleckého ústavu obvinenému a jeho obhajcovi a to ani dodatočne po vznesení obvinenia treba považovať za porušenie práva na obhajobu. Za takéhoto stavu aj krajský súd považoval rozhodnutie Okresného súdu v Senici za správne a zákonné a keďže nezistil žiadne dôvody pre jeho zmenu sťažnosť krajského prokurátora ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.